

G. Sunčič Lojze, kaplan pri Sv. Križu, je žrtvoval vse svoje zbirce in tudi največ storil v organizatoričnem oziru, da se je ta misel uresničila. Posebno so se pokazali fantje, ki so s kulukom in malo plačanim delom žrtvovali dneve in noči. O porcijunkuli so začeli z delom ter razkopavali 100 let stare ruševine nekdanje kapelice, ki je tukaj stala, a jo je strela porušila. Dne 12. avgusta se je blagoslovil temeljni kamen spomeniku. Ob tej priliki so fantje rogaške dekanije napravili štafeto od Sv. Križa tja gor na vrh Donačke gore. Tako je vzrastel križ v višino 8 m in pol, ki mu je arhitekt Glanc iz Slatine dal obliko, stavbenik Goligranc iz Celja pa ga je zgradil. V teku enega leta je misel vzkliła in se tudi večidel uresničila, gotovo je to ena najlepših svetoletnih oddolžitvev. V nedeljo 21. oktobra, na dan blagoslovitve, nam je nebo naklonilo najlepši jesenski dan. Ob 11. uri je bila gora že čisto polna ljudi, ob pol 12. uri se je pričela redka gorska slovesnost. G. Sunčič se je v lepih besedah zahvalil vsem, ki so pripo-

mgli do tega krasnega spomenika ter orisali tisočletja staro zgodovino Donačke gore. G. Cilenšek, župnik iz Poljčan, je blagoslovil spomenik, nakar je daroval g. Sunčič sv. mašo. Med mašo je igrala godba kostrivniške Marijine kongregacije vse one pesmi, ki so se proizvajale na mariborskem evharističnem kongresu, ljudstvo je na glas pelo in molilo. Po končani sv. maši so govorili gg. Sunčič in Cilenšek, mladenič Polde Vostner, ki je pozdravljaj sv. križ ter se zahvalil slovenski mladini za njeno vneto sodelovanje, Bratuš iz Slatine, ki se je zahvalil g. Sunčiču za njegovo vneto delovanje, končno je še spregovoril g. Geratič iz Maribora kot zastopnik FKA. Godba je zaigrala »Povsod Boga«, slovesnost je bila končana.

Križ na Donački gori stoji, spomenik Kristusu Kralju. Najtežje je končano, nas vseh želja pa je, da še pristavimo, zraven majhno kapelico, majhno cvetišče Kristusu Kralju. — Mladina, vzami se to stvar v svoje roke!

kreno se nam je priljubil ljudomili nastop našega Nadpastirja, a tudi Prevzvišenemu je tako ugajalo v naših romantičnih gorah, da je ostal dva dni med nami. — Prevzvišenemu je vneto delovanje našega župnika č. g. Franca Klasince tako dopadlo, da je istemu sedaj izročil župnijske Brežice. Dne 22. oktobra smo imeli od nadvse priljubljenega g. župnika ganljivo poslovlitev, zlasti mladina, Mar. družba in Ap. mož. Zastopnik mož je v poslovlilnem govoru med drugim rekel: Tri leta ste delovali med nami, za nas vse žrtvovali, bili duša verskega in gospodarskega življenja. Cerkvena posest, olupšave pri cerkvah, pred vsem pa nova cesta v Belevode Vam pričajo v traten spomin: storili ste, kar ni pred Vami nihče dosegel in bi tudi brez Vas najbrže nobeden. Vaše delo bo v korist in srečo naše župnije ter vseh, ki se Vas bodo hvaležno spominjali! Iz srca želimo, da bi bilo delovanje g. župnika Klasince tudi v Brežicah spremljano z blagodejno srečo in obilnim božjim blagoslovom. Zapuščena čreda pa srčno želi zopet tako vnetega pastirja. — Šolski pouk v Belih vodah so poprej tu vedno opravljali župniki. 11. junija pa je začel z rednim šolskim poukom

kot prvi učitelj g. Tone Valenčak. Bele vode so se pomladile, ker je približno 60 odstotkov maljših izpod 14 let in je precej šolske mladine. — Začetkom aprila se je od nas poslovil spreten organist in pevovodja g. Ržmal Fr., ki je odšel v Zalec. Tudi na tem mestu mu želimo obilno uspeha. Za njim smo pa dobili že marsikaj, samo tega še ne, kar bi se lahko nazvalo: organist.

Selnica ob Dravi. V nedeljo, 4. novembra, se obhaaja pri nas običajna »bratovska nedelja«, ki se ob njej zbere vsako leto v naši cerkvi prav mnogo vernikov iz raznih krajev Slovenske Štajerske. Pridite, da molite za lastno zvečanje in za dušni blagor rajnih!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Na dan pogreba blagopokojnega Nj. Vel. kralja Aleksandra I. Zedinitelja, dne 18. oktobra 1934, ob 8. uri se je vršila v župni cerkvi Sv. Trojice v Slov. gor. žalna služba božja, katere so se udeležili šola, oblasti, uradi in mnogo faranov. G. župnik p. Ernest Jenko je s prižnice prečital škofovo žalno okrožnico, v kateri v imenu vse lavant. škofije, škof s stolnim kapiteljem, duhovščina z vsem ljudstvom iz dna srca obsoja zločin, ki je z največjo žalostjo napolnil srca vseh zvestih državljanov in s studom ves omikani svet, izreka globoko odkritosrčno sožalje hudo preizkušeni kraljevski rodbini in prisega novemu kralju Nj. Vel. Petru II. vdanost in zvestobo. Pripomnil je še to, da naj bo ta grozni zločin prav vsem resen opomin, kam pripelje človeka nevera in apelirat na zbrano ljudstvo, da vzgaja mladino v Kristusovem duhu, v duhu katoliške svete Cerkve, da se ne bodo več taki zločini ponavljali. Nato je g. župnik opravil slovesno sv. mašo s slovesno asistenco. Po sv. maši so se pred oltarjem in na koru menjaje prepevaje opravile predpisane molitve za blagopokojnega kralja in za Nj. Vel. kralja Petra II. Končno je zapel cerkveni pevski zbor Grilancevo žalostinko za mešan zbor: »Jaz sem življenje in vstajenje«. — Po cerkveni žalni službi božji se je v dvorani g. E. Goloba vršilo žalno zborovanje, katerega so se udeležili farana duhovščina, oo. frančiškani, oblasti, uradi, šola, cerkvene in kulturne organizacije skupaj. Po prisegi vseh navzočih vdanosti in zvestobe novemu kralju Nj. Vel. Petru II. je cerkveni pevski moški zbor zapel »V'gred se po vrne« in narodno himno »Bože pravde«.

Sele pri Slovenjgradu. Dne 25. oktobra je tu umrla po dolgem in hudem bolehanju žena bivšega našega župana Pavla Hovnik šele 34 let stara. Žalujemo mu možu in sinčku izreka mo srčno sožalje! Blaga mati naj počiva v miru! — Letina je pri nas le bolj slaba in kriza pritiska zmerom huje. Nikjer denarja, les ne gre, živina nima cene. — Po snegu, ki je vsaj v spodnjem delu fare skopnel, imamo krasne jesenske dneve.

Bele vode. Morda mislite, da smo Belovodčani že utihnili, ker niste čitali od nas nič novic. Zato sedaj več skupaj. — Povodim birmovanja smo slovesno sprejeli prevz. g. knezoškofa dr. Tomažiča. Ob sprejemu je bila navzoča skoro vsa župnija ter so se škofu poklonile zlasti Marijina družba, Apostolstvo mož in šolska mladina. V petek dne 8. junija je bila pri Sv. Križu slovesna škofova sv. maša, katere za škofom Slomšekom se tu ni bilo. Dne 9. junija je bila sv. birma v Belih vodah. Is-

razlegali vreščeci bojni klici Indijancev, če je hotela zverjad uiti skozi gosti oklep prežeče smrti.

Med tem se je zbralo v zraku na tisoče roparskih ptic, od malih skobcev in sokolov do orlov in največjih jastrebov mrharjev. Divje so vreščale ter čakale na manjšo divjačino. Zdaj pa zdaj se je spustilo iz zračne višine krilato telo liki puščica in v naslednjem trenutku se je že dvignilo s plenom v kljunu in med kremp-lji. Videl sem brkastega sera. Odnese! je v zračne višine dolgo kačo. Silovito se je oklepala jeklenega prijema, a ni ji uspelo, da bi se bila osvobodila.

50 indijanskih tekačev, ki so zanetili požar, je tekalo ob bregovih obeh rek ter preprečilo vsak obupen poskus bega v svobodo.

Zdajci je zajel plamen obsežen palmov gozd. V drevesnih kronah so viseli šopi posušenih listov. Komaj se je dotaknil ogenj prvega drevesa, že je bil v nekaj sekundah ves gozd v plamenih. Visoko so se poganjali ognjeni zublji. Divje prasketanje, pomešano z neštetimi in raznolikimi glasovi obupane divjačine, mi je udarilo na uho. Zdaj je planila iz velikega gozda čreda jelenov. V naslednjem trenutku je pisknilo po zraku na desetine kopij, vmes truma streljic in v hipu so bile prve vste jelenov na

tleh. Ostali so se kakor na povelje razpršili na vse strani. Toda od povsod jih je čakala smrt v obliki kopij ter puščic. Nekaj jih je pridrvelo do reke, kjer so se zgrudili onemogli.

Iz plamenov se je izmotal velik jaguar, katerega je pregnala ter podila tolpa psov. Z vso urnostjo je planil na najbližjega Indijanca in ga podrl na tla. Še nekaj dolgih skokov, še par prijemov krog debela in že se je skrila za debelo vejo pod menojo. Ozrl se je kvišku, spogledala sva se. Srečanje s človeškimi očmi ga je toliko preplašilo, da je zgubil ravnotežje in omahnil na tla. Bilo je prvič, da sem videl jaguarjeve oči prevzete od presenečenja in strahu. Pomeril sem iz samokresa, krogla mu je prebila glavo in po par obupnih skokih se je zvil v klopko in obležal mrtev.

Iz gozda so se pričele valiti skupine drugih živali. Najprej sta prisopihala dva rdečkasta volka. Sprejela ju je množica kopij in streljic. Z lisicami in šakali so opravili na pol že kar psi. Medvede mravljinčarje, katerih ne morejo za nič uporabiti, so pustili, da so se pognali v vodo, jo preplavali in se rešili na drugo obrežje.

A zdaj se požene iz gozda ogromna kača. Dober meter visoko se je dvigalo njeno telo. V silnih skokih se je sikajoč poganjala proti vodi.

Zalostna statistika.

Statistično je dokazano, da se potopi vsako 29. uro v morjih po celnem svetu 1 ladja.

Podzemeljske votline.

Na južnem Angleškem, v Kentu, je vse polno podzemeljskih votlin. Votline težijo 27 m globoko pod zemljo in znaša njih skupna dolžina 33 km. V treh jamah ima prostora 80 tisoč oseb in jih uporabljajo za gojenje gob, ki se imenujejo »šampinjoni«.

Papirnat Jakob.

V znanem londonskem predmestju Croydon živi čuden mož, kateremu pravijo papirnat Jakob. Je čudak. Ena njegovih posebnosti je tudi ta, da nosi čevlje in obleko iz papirja. Ze celih 12 let